

denne Tegner havde lavet en fuldstændig Karrikatur af Danmark, idet han havde benyttet vor geografiske Kyststrækning til at tegne en Karrikatur af Jylland. Jeg beder mine Herrer jydsk Kolleger her i Salen lægge Mærke til, hvorledes man ovre paa den anden Side af Havet mishandler deres Land, Hovedlandet i Danmark, som St. St. Blicher kalder det, og karrikerer det. Jylland er afbildet som en gammel Mand med en Nathue paa, det er Vendsyssel, en stor grim Næse, det er Mols, og med et højt uappetitlig Næsedryp nedeunder, det er Samsø, som i den Anledning er forskudt lidt til Venstre, for at den bedre kunde være Dryppen under Næsen. Man behandler Danmark som en saadan quantité négligable. Men denne Karrikeren af Jylland, ere vi ganske uden Skyld deri? Man har sagt: Vi maa følge med, vi maa ordne vore Forhold saaledes, at vi kunne staa paa Højde med de andre Lande. Men jeg siger, at jeg er overbevist om, at vi ere kun blevne til Nar for det øvrige Europa ved vore militære Foranstaltninger. Det er kun en Karrikatur af en Militærstat, vi i bedste Tilfælde kunne lave os herhjemme, og derfor blive vi karrikerede af Udlandet. Lad os høre op dermed, det baader os ikke, vi forsømme derved vore industrielle og kommercielle Interesser. Dermed er selvfølgelig ikke sagt, at vi ikke skulde have noget tilovers for vort Fædreland. Jeg siger, at det, som Udlandet beundrer herhjemme, er det, som Militaristerne altid have bekæmpet, det er Bondestandens Oplysning, Landbrugets Udvikling, Arbejdernes Organisationer, de radikale Studenter samfundsnyttige Arbejde, det er det, der har vakt Udlandets Respekt for os. Jeg skal minde om, hvorledes under Lockouten Verdensbladene „Times“ og „Le temps“ bragte de mest anerkendende Artikler om danske Arbejderforhold og Arbejderorganisationer. Det er saaledes det, Militaristerne bekæmpe herhjemme, der vækker Respekt og Beundring i Udlandet, men Militaristernes Fæstning gør os kun til Nar og medfører, at Udlandet endog tegner Karrikaturer af vort Lands geografiske Udseende.

Jeg vil da ønske, og jeg tror, jeg tør sige det paa alle mine Meningsfællers Vegne, at det maa blive Alvor, hvad den ærede Ordfører for Venstreflertallet her i Salen antydede, da han havde Ordet, at der i dette Aar vil finde en alvorlig Beskæring Sted af de militære Budgetter. Han sagde, at hvor Kampen er rejst, skal Slaget staa, og jeg vil ønske, at der virkelig maa blive foretaget en alvorlig Beskæ-

ring. Jeg tror ikke, man skal lade sig blænde af den saakaldte militære Sagkundskab. Vi have mange Eksempler paa, hvor lidt den er at stole paa. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) nævnedes jo et slaaende Eksempel paa, hvordan Finansudvalget i en Aarrække havde vedtaget en Række militære Udgifter i Tillid til Ministerens Udtalelse om, at de vare ganske uundværlige, og hvordan det saa forrige Foraar viste sig, at Ministeren erklærede disse Udgifter for undværlige, saa at dette Ting nu i Aar er i Stand til netop i Henhold til Ministerens egne Ord at foretage en Beskæring paa Budgettet af henvend 200,000 Kr. Jeg skal nævne et andet Eksempel. Der har i en Aarrække paa Krigsministeriets ekstraordinære Budget foreligget en Bevilling paa 11,000 Kr. til Telegraf- og Telefonanlæg paa Fæstningen. Jeg har læst mindst 40 Artikler i Militærpartiets Presse om, at disse Penge vare aldeles uundværlige, de maatte absolut bevilges — ja, denne Tale har endog smittet et Medlem af dette høje Tings Flertal. Jeg ved ikke om de Herrer erindrer, at ved Finanslovens 2den Behandling i Januar 1898 stod det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) op og holdt en stor patriotisk Tale, hvori han sagde, netop henvendt til dette Tings Flertal, hans eget Parti, at det var smaatskaarent ikke at gaa ind paa en saadan Bevilling. Men heldigvis fulgte Flertallet ikke det ærede Medlem, for nu viser det sig i Aar, at man har udeladt denne Bevilling. Man kan altsaa meget godt undvære den, det er erkendt fra selve Regeringens Side. Man skal altsaa ikke i for høj Grad lade sig imponere af den saakaldte militære Sagkundskab, og det saa meget mindre, som vi for vore Øjne daglig føle her i Kjøbenhavns Kommune, hvordan de militære Interesser lægge sig hindrende og krydsende i Vejen for vor naturlige, borgerlige Udvikling. Det ærede Medlem for Møen (Bojsen) talte om Parlamentarismens Blomst. Jeg siger, at den vokser ikke paa Kjøbenhavns pansrede Volde. Før de ere nedbrudte, og dette Terræn atter er gengivet til dets naturlige Brug, til Landbrug, Havebrug, Handel, Industri og Søfartens Fremme, blomstrer Parlamentarismens Blomst ikke her i Landet. Det, som det ærede Medlem for Møen tænker paa, bliver højst en Efterligning, en kunstig Tøjblomst, hvori der ikke er Marv eller Saft, og som ikke vil bære Frugt. Jeg raader til, at vi beskære de militære Budgetter saa dybt som muligt, og navnlig, at vi skære bort alt, hvad der staaar i Forbindelse med Kjø-